

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/618/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615204522
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5615204522.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Obec Važec, so sídlom Važec, Na Harte 19, IČO: 00 315 842, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ivanom Ilavským, so sídlom F. K., V. S. XXXX/XX, proti odporcom 1/ D. B. S., nar. X.XX.XXXX, 2/ B. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom M., K Q. XXXX, o zaplatenie 2.371,52 eur s príslušenstvom, na základe odvolania odporcu 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/175/2015-39 zo dňa 7.7.2015 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením podľa § 174 ods. 3 písm. b/ O.s.p. odmietol odpor odporcu 2/ proti platobnému rozkazu tamojšieho súdu č. k. 5C/175/2015-26 zo dňa 8.6.2015. Vychádzal zo záveru, že predmetný odpor neobsahuje odôvodnenie vo veci samej, keďže odporca 2/ v dotknutom podaní nenamietal pohľadávku navrhovateľa, o ktorej bolo rozhodnuté platobným rozkazom (nespochybnil existenciu jeho nároku). Odpor odôvodnil len svojou nepriaznivou životnou situáciou, ktorá má pôvod najmä v jeho závažnom ochorení, v dôsledku čoho prišiel on i jeho rodina o príjem, čo znamenalo celkový „finančný úpadok“.

Okresný súd konštatoval, že ani požiadavka odporcu 2/ na umožnenie vyrovnania jeho dlhu v splátkach nezodpovedá zákonnej podmienke riadneho odôvodnenia odporu vo veci samej. Dodal, že pokiaľ odporca 2/ nemá prostriedky na zaplatenie celej priznanej istiny s príslušenstvom v stanovenej lehote, môže sa s navrhovateľom dohodnúť na splátkach, pričom ten je povinný prijať aj čiastočné plnenie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca 2/, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietal, že okresný súd nerozhodol, a ani neskúmal podmienky pre rozhodnutie o úhrade záväzku v splátkach (§ 160 O.s.p.) a tiež nezohľadnil jeho nepriaznivé životné podmienky v rámci rozhodnutia o trovách konania (v súvislosti s možnosťou aplikácie § 150 O.s.p.). Nadväzne mal za to, že takýmto postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Pokiaľ by sa okresný súd s odôvodnením predmetnej žiadosti zaoberal, nemohol by odpor odmietnuť podľa § 174 ods. 3 písm. b/ O.s.p.

Odvolateľ tvrdil, že napadnutým uznesením okresný súd formalisticky uprednostnil fiskálne záujmy navrhovateľa pred ochranou práv odporcu 2/. Skutočnosti súvisiace s jeho nepriaznivou životnou situáciou a žiadosťou o splátky pritom „zakladajú“ okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. V tejto spojitosti odvolateľ poukázal aj na fakt, že navrhovateľ si uplatňuje nárok na základe nájomnej zmluvy v zmysle zákona č. 443/2010 Z.z. o sociálnom bývaní. Za sociálne bývanie sa pritom považuje bývanie určené na bývanie fyzických osôb, ktoré si nemôžu obstarat' bývanie vlastným pričinením. Poskytovanie nájmu fyzickým osobám v materiálnej núdzi teda nepochybne zvyšuje, ak priamo nepredpokladá, obmedzené platobné schopnosti týchto osôb.

Odvolaateľ zhrnul, že nezohľadnenie vyššie uvedených okolností je prejavom neúcty a svojvôle súdu voči ľudskému životu a dôstojnosti. Dodal, že predmetné rozhodnutie okresného súdu je arbitrárne a môže zakladať aj hrubé disciplinárne previnenie sudcu.

Navrhovateľ žiadal odvolanie odporcu 2/ „zamietnuť“. Poukazoval na správnosť záverov okresného súdu, keď samotná pohľadávka navrhovateľa nebola odporcom 2/ rozporovaná, ale - naopak - uznávaná; dôvody odporu sa vzťahujú len na tú skutočnosť, prečo nemohol odporca 2/ pohľadávku zaplatiť. Domnieval sa, že zo strany odvolateľa ide len o odďaľovanie skončenia sporu.

Navrhovateľ poukázal aj na to, že z dotknutého podania - podľa obsahu vyhodnoteného ako odpor - nemožno posúdiť, či odporca 2/ podal aj opravný prostriedok proti výroku o trovách konania, ktorým je však odvolanie. Doplnil, že odporca 2/ bol platobným rozkazom zviazaný spoločne a nerozdielne s odporkyňou 1/, ktorá sa však k veci nijako nevyjadrila a ani nepodporila tvrdenia odporcu 2/; podľa vedomostí navrhovateľa odporkyňa 1/ je zamestnaná a poberá mzdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Opravným prostriedkom proti platobnému rozkazu je odpor, podanie ktorého, pokiaľ obsahuje odôvodnenie vo veci samej, má za následok („automatické“) zrušenie platobného rozkazu. Práve zo skutočnosti, že dôsledkom podania odporu je (bez ďalšieho) zrušenie platobného rozkazu, vyplýva, že odôvodnenie odporu musí obsahovať také tvrdenia, ktoré spochybňujú samotný (hmotnoprávny) nárok navrhovateľa.

Pokiaľ odporca nárok navrhovateľa vôbec nenamieta (naopak tento uznáva; čo zodpovedá i obsahu odporu odporcu 2/ z 27.6.2015), za riadne odôvodnenie odporu vo veci samej nemožno považovať vyjadrenie/žiadosť odporcu o umožnenie uhradiť dlh v splátkach. Takéto tvrdenie totiž nijako nespochybňuje nárok navrhovateľa (či už jeho dôvod alebo výšku) tak, ako bol návrhom na začatie konania uplatňovaný a platobným rozkazom priznaný.

Ustanovenie § 160 O.s.p., ktorého aplikácie sa odvolateľ domáha, upravuje oprávnenie súdu, ak rozhoduje formou rozsudku (eventuálne s poukazom na § 167 ods. 2 O.s.p. aj formou uznesenia; čo je ale vzhľadom na konkrétnosti súdnej veci čisto teoretická úvaha), určiť, že peňažné plnenie sa vykoná v splátkach. Platobný rozkaz je však osobitnou, samostatnou formou súdneho rozhodnutia. Občiansky súdny poriadok pritom nestanovuje, že pokiaľ nie je ustanovené inak, použijú sa na platobný rozkaz primerane ustanovenia o rozsudku (ako je tomu pri uznesení vzhľadom na už spomínaný § 167 ods. 2 O.s.p.). To znamená, že v prípade vydania platobného rozkazu je prípustné lehotu splatnosti určiť len v zákonom výslovne stanovenom rozsahu - do 15 dní od doručenia platobného rozkazu (§ 172 ods. 1 O.s.p.).

Nadväzne okresný súd nemohol na základe odporu odporcu 2/, ktorý nebol odôvodnený vo veci samej (aspoň čiastočným spochybnením uplatňovanej pohľadávky navrhovateľa), povoliť splátky peňažnej povinnosti uloženej platobným rozkazom. Inými slovami, nemohol sa (vecne) zaoberať nepriaznivou životnou situáciou odporcu 2/ a z nej vyvodzovať (právne) závery, napríklad o umožnení splátok. Preto okresný súd neodňal odporcovi 2/ možnosť konať pred súdom (údajným) nezaobieraním sa jeho situáciou.

Obdobne neobstojí odvolateľovo tvrdenie o potrebe aplikácie § 150 O.s.p. Krajský súd prioritne zdôrazňuje, že dotknuté ustanovenie nemá nijaký vplyv na vecnú správnosť napadnutého uznesenia o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu, keďže o trovách konania nebolo posudzovaným uznesením ani rozhodované. Prieskumu odvolacieho súdu pritom podlieha len odvolaním napadnuté rozhodnutie.

K otázke vyhodnotenia podania odporcu 2/ zo dňa 27.6.2015 (správne kvalifikovaného ako odpor proti platobnému rozkazu) krajský súd poznamenáva, že z jeho obsahu nevyplýva, že by sa malo ísť (aj) o odvolanie proti výroku platobného rozkazu o trovách konania. V danom podaní odporcu 2/ trovy konania ani len nespomína; nie to, že by žiadal o nich rozhodnúť iným spôsobom (napr. podľa § 150 O.s.p.).

Na základe doteraz vymedzených východísk a úvah sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu, že odporca 2/ nepodal odpor proti platobnému rozkazu s odôvodnením vo veci samej.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. V odvolacom štádiu konania bol úspešný navrhovateľ, preto by bol odporca 2/ inak povinný nahradiť navrhovateľovi jeho trovy.

Krajský súd však prihliadol na celkovú sociálnu situáciu odporcu 2/. Tento je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 60 %. V dôsledku onkologického ochorenia, vrátane jeho značnej recidívy, sa podrobil veľkému množstvu medicínskych úkonov (zahŕňajúcich tiež opakované hospitalizácie, či operáciu). Okrem (samozrejme) nemožnosti vykonávať zárobkovú činnosť v súvislosti s liečebnými postupmi vznikli odporcovi 2/ i nemalé výdavky. Aktuálnym príjmom odporcu je pritom iba invalidný dôchodok v sume 280 eur mesačne.

Popísané okolnosti je namieste vyhodnotiť ako dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., na základe ktorých navrhovateľovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Navrhovateľ je právnická osoba, hospodáriaca s neporovnateľne vyšším objemom finančných prostriedkov než odporca 2/, preto nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania pre neho nepredstavuje významnejší zásah do majetkových práv.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné